

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **Ing. J. K.**, pre trestný čin subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. júla 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. J. K. proti rozsudku Vyššieho vojenského súdu Trenčín z 27. februára 2007, sp. zn. 2 To 1/2007, a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. K. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica zo dňa 27. septembra 2006 bol obvinený Ing. J. K. uznaný za vinného z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

uviedol nepravdivé údaje do prihlášky nároku na odlučné a čestných prehlásení ohľadne miesta domácnosti svojej rodiny, na základe čoho mu bolo rozhodnutím veliteľa Vojenského útvaru X. priznané v zmysle § 52 zákona č. 380/1997 Z. z. o peňažných náležitostiach vojakov v znení neskorších zmien a doplnkov odlučné, ktoré neoprávnene poberal odo dňa 1. septembra 1999 do dňa

1. apríla 2003, čím spôsobil Ozbroyeným silám SR škodu v celkovej výške 119 406 Sk.

Za to mu Vojenský obvodový súd Banská Bystrica uložil podľa § 250b ods. 3 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní štrnástich mesiacov. Súčasne rozhodol o povinnosti obvineného nahradiť škodu Ozbroyeným silám Slovenskej republiky vo výške 87 960 Sk s 9,5 % úrokom z omeškania od 9. augusta 2005 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zo zvyškom náhrady škody odkázal podľa § 229 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 poškodenú organizáciu na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na základe odvolania obvineného Vyšší vojenský súd Trenčín rozsudkom zo dňa 27. februára 2007, sp. zn. 2 To 1/2007, zrušil podľa 258 ods. 1 písm. f/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnutý rozsudok v časti o náhrade škody. Ako uviedol v rozhodnutí Vyšší vojenský súd Trenčín podaním poškodeného zo dňa 30. júna 2006 došlo k späťvzatiu návrhu na náhradu škody a teda nebola splnená podmienka na priznanie náhrady škody podľa § 43 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006. Ostatné výroky napadnutého rozsudku považoval Vyšší vojenský súd za zákonné a správne.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Vyššieho vojenského súdu Trenčín podal obvinený Ing. J. K. prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Hosa dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol, že Vyšší vojenský súd dospel k záveru, že nárok na náhradu škody tak, ako ho určil Vyšší obvodový súd nebol opodstatnený nakoľko v danej veci bolo v tom čase rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici v občianskoprávnom konaní. Tým bolo podľa neho dokázané, že skutok kladený mu za vinu nespáchal, pretože konal v dobrej viere a že za spôsobenú škodu bol zodpovedný iný pracovník vojenského útvaru. Obvinený zopakoval svoje tvrdenia, že pred uplatnením nároku na odlučné najskôr oboznámil zodpovedných pracovníkov na právnom a finančnom

oddelení o svojich pomeroch a títo mu odobrili jeho žiadosť. Dodáva, že odlučné mu bolo vyplácané na základe rozkazu veliteľa, ktorý bol vydaný aj napriek tomu, že na to neboli splnené zákonné podmienky. Odlučné poberal v dobrej viere a to na základe rozhodnutia zodpovedných pracovníkov, ktorí si zanedbali svoje povinnosti a rozkazu veliteľa. Rozhodnutie súdu je preto založené na nesprávnom právnom posúdení t.j., že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, pretože mu nikdy nebol preukázaný úmysel. Vzhľadom k týmto dôvodom obvinený navrhol, aby najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Vyššieho vojenského súdu Trenčín zo dňa 27. februára 2007, sp. zn. 2 To 1/2007, bol porušený zákon v ustanovení § 258 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 2 ods. 7, ods. 10, ods. 12 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 a to v jeho neprospech, aby podľa § 386 Tr. por. zrušil predmetné rozsudky a Vojenskému obvodovému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu, po postupe podľa § 376 Tr. por., sa vyjadril poverený pracovník poškodenej organizácie, ktorý konštatoval, že Vyšší vojenský súd vo svojom rozhodnutí len napravil pochybenie súdu prvého stupňa. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. marca 2006, č. k. 13 Co 290/2005 – 90, bol obvinený zaviazaný zaplatiť poškodenej organizácii sumu 31 446 Sk s 9 % úrokom z omeškania od 18. septembra 2004 do zaplatenia. Obvinený v konaní sám priznal, že poberal odlučné za mesiace jún 2002 až marec 2003 neoprávnene a prijatú sumu vo výške 31 446 Sk už vrátil. Odsúdený nesplnil nárok na poberanie odlučného ani za obdobie mesiacov január 1999 až máj 2006, čo bol zrejmé z podkladov, ktoré predložil, no podľa názoru krajského súdu túto sumu nemusel vrátiť len preto, že ho prijal v dobrej viere.

Prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že považuje predmetné rozhodnutia súdov za obsahovo a vecne správne, preto mal za to, že nie je naplnený žiaden

z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a preto navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.).

Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. upravuje, že dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371

Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Z obsahu podaného dovolania obvineným Ing. J. K. je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je napadnutá výlučne správnosť skutkových zistení. Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. totiž obvinený vidí v nepreukázanom úmysle spáchať trestný čin. Záver o tom, či mal páchatel úmysel spáchať trestný čin, je otázka skutkového stavu ustáleného na základe vykonaného dokazovania.

V posudzovanej veci, s poukazom výklad obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por., sú pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený spáchal skutok tak, ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Vojenského obvodového súdu z 27. septembra 2006, sp. zn. 2 T 31/2005, keďže Vyšší vojenský súd Trenčín, ako súd odvolací, na základe odvolania obvineného zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku o náhrade škody.

Skutkovému stavu, tak ako bol zistený a popísaný v rozsudku Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica však zodpovedá právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného Ing. J. K., ako úmyselného trestného činu subvenčného podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006.

So zreteľom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že dovolacie námietky obvineného stoja mimo zákonného rámca prípustných dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto ním uvádzaný dovolací dôvod nie je daný.

S poukazom na viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pre zjavné nenaplnenie dôvodov

dovolania podľa § 371 Tr. por. dovolanie obvineného Ing. J. K. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 23. júla 2008

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :